

Příprava na vysvěcení k Melchisedechovu kněžství

*Výukový materiál pro přípravu
mladých mužů a perspektivních starších
na přijetí MK*

Naléhavě žádám každého z nás, abychom žili podle svých výsad jakožto nositelé kněžství. Nadchází doba, kdy pouze ti, kteří své kněžství berou vážně tím, že pilně usilují o to, aby je učil sám Pán, budou schopni žehnat, vést, chránit, posilovat a uzdravovat druhé. Pouze takový muž, který zaplatí cenu za kněžskou moc, bude schopen působit zázraky ve prospěch těch, které má rád, a udržovat manželství a rodinu v bezpečí nyní i po celou věčnost.

Drazí bratří, byla nám svěřena posvátná důvěra – pravomoc Boží žehnat druhým. Kéž každý z nás povstane jako opravdový muž, jak nás k tomu Bůh předustanovil – muž, který je připraven být statečným nositelem kněžství Božího a je dychtivý zaplatit jakoukoli požadovanou cenu, aby mohl prohloubit svou moc v kněžství. S touto mocí můžeme pomoci připravovat svět na Druhý příchod našeho Spasitele Ježíše Krista.

Russell M. Nelson („Cena kněžské moci“, GK duben 2016)

Obsah

1	Přísaha a smlouva kněžství (viz NaS 84:33–44)	4
2	Povinnosti staršího, včetně povinnosti poskytovat pastýřskou službu	7
3	Účely kněžských obřadů a požehnání a jak je vykonávat	10
4	Jak muži a ženy společně pracují na uskutečňování Božího díla	14
	Literatura a zdroje	17

Pomoc perspektivním starším v přípravě na přijetí MK

(viz kap. 8.4 Všeobecné příručky: Služba v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů)

Perspektivní starší je mužský člen Církve, který neobdržel Melchisedechovo kněžství a 1) kterému je 19 či více let nebo 2) kterému je méně než 19 let a je ženatý.

Pomáhat perspektivním starším připravovat se na přijetí Melchisedechova kněžství je jednou z nejvyšších priorit předsednictva kvora. Předsednictvo poskytuje perspektivním starším příležitosti ke službě a k tomu, aby se dělili o své silné stránky. Perspektivním starším mají být přiděleni oddaní bratři pověření pastýřskou službou.

Předsednictvo kvora a bratři pověření pastýřskou službou učí perspektivní starší o těchto tématech:

- Příklad a smlouva kněžství (viz NaS 84:33–44).
- Povinnosti staršího, včetně povinnosti poskytovat pastýřskou službu (viz NaS 20:38–45; 42:44; 107:11–12). Perspektivní starší, kteří jsou učiteli nebo kněžími, mohou sloužit jako bratři pověření pastýřskou službou.
- Účely kněžských obřadů a požehnání a jak je vykonávat (viz kapitola 18).
- Jak muži a ženy společně pracují na uskutečňování Božího díla.

Informace o těchto tématech jsou uvedeny v článcích „Melchizedek Priesthood“, „Priesthood“ a „Women in the Church“ (viz Gospel Topics).

Tato výuka může probíhat individuálně nebo v rámci třídy, která se schází mimo běžná nedělní shromáždění.

Jakmile biskup a prezident kúlu rozhodnou, že perspektivní starší je připraven a je způsobilý, může být vysvěcen starším v Melchisedechově kněžství.

Pomoc mladým mužům v přípravě na přijetí MK

(viz kap. 10.6 Všeobecné příručky: Služba v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů)

Je-li mladému muži 18 či více let, je možné, aby obdržel Melchisedechovo kněžství a byl vysvěcen starším, pokud je připraven a pokud je způsobilý. Mladý muž se ohledně tohoto rozhodnutí radí s rodiči a s biskupem.

Než dosáhne věku 19 let nebo odejde z domova (například studovat na vysokou školu nebo sloužit v armádě), má být vysvěcen starším, pokud je způsobilý. I v případě, že není po dosažení věku 19 let starším vysvěcen, je vyzván, aby navštěvoval shromáždění kvora starších.

Rodiče mají prvořadou zodpovědnost pomáhat svým synům připravit se na přijetí Melchisedechova kněžství. Členové biskupstva a poradci kvor mohou také pomáhat tím, že zprostředkovávají nositelům Aronova kněžství zkušenosti, které je připraví na celoživotní službu v roli starších. Nejlepší přípravou na přijetí Melchisedechova kněžství je plnění povinností Aronova kněžství.

Ti, kteří přijímají Melchisedechovo kněžství, se mají snažit porozumět:

- přísaze a smlouvě kněžství (viz Nauka a smlouvy 84:33–44);
- povinnostem staršího (Nauka a smlouvy 20:38–45; 42:44; 107:11–12);
- účelům kněžských obřadů a požehnání a tomu, jak je vykonávat a udílet (viz kap. 18);
- jak muži a ženy společně pracují na uskutečňování Božího díla.

Informace týkající se těchto témat jsou uvedeny v článcích „Melchizedek Priesthood“, „Priesthood“ a „Women in the Church“ (Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org).

Výuku těchto témat může pomoci zajistit předsednictvo kvora starších a bratři pověření pastýřskou službou. Může probíhat individuálně v domově mladého muže nebo v rámci třídy, která se koná mimo běžná nedělní shromáždění.

Příběh (vypráví *president Thomas S. Monson*)¹

Když se blížily moje 18. narozeniny a připravoval jsem se nastoupit povinnou vojenskou službu, která se tehdy, během druhé světové války, od mladých mužů vyžadovala, byl jsem doporučen pro přijetí Melchisedechova kněžství, ale nejprve jsem musel zatelefonovat svému prezidentovi kůlu, Paulu C. Childovi, a domluvit si s ním pohovor. Miloval svatá písmena a rozuměl jim a jeho záměrem bylo, aby i všichni ostatní měli k písmům podobnou lásku a rozuměli jim. Už jsem od přátel slyšel o jeho značně podrobných a pátravých pohovorech a přál jsem si, abych musel prokazovat svou znalost písem v co nejmenší míře, a proto, když jsem mu volal, jsem navrhl, abychom se setkali příští neděli v čas, o němž jsem věděl, že je jen hodinu před začátkem shromáždění svátosti.

Jeho odpověď zněla: „Ale bratře Monsone, to nám neposkytne dostatek času na prostudování písem.“ Poté navrhl, abychom se setkali tři hodiny před shromážděním svátosti, a sdělil mi, že si mám s sebou přinést písmena, v nichž jsem si osobně podtrhával a zaznamenával křížové odkazy.

Když jsem tu neděli dorazil k prezidentu Childovi domů, vřele mě přivítal a začal s pohovorem. Řekl: „Bratře Monsone, jste nositelem Aronova kněžství. Už vám někdy sloužili andělé?“ Odpověděl jsem, že nikoli. Když se mě zeptal, zda vím, že mám na to nárok, znovu jsem odvětil, že nikoli.

Řekl mi: „Bratře Monsone, zopakujte z paměti třináctý oddíl Nauky a smluv.“

Začal jsem: „Vám, spoluslužebníci moji, ve jménu Mesiáše, předávám kněžství Aronovo, které drží klíče služby andělů. . .“

„Zastavte,“ nařídil prezident Child. Potom mi tichým a laskavým tónem udělil radu: „Bratře Monsone, nikdy nezapomínejte, že jako nositel Aronova kněžství máte nárok na službu andělů.“

Bylo to, jako by nějaký anděl byl toho dne přímo v místnosti. Na tento pohovor jsem nikdy nezapomněl. Ještě nyní pocituji ducha oné slavnostní chvíle, kdy jsme spolu četli o zodpovědnostech, povinnostech a požehnáních Aronova a Melchisedechova kněžství – požehnáních, která získáváme nejen my, ale také naše rodina a další lidé, kterým máme tu výsadu sloužit.

¹Thomas S. Monson: „Kněžství – posvátný dar“, GK duben 2015

1 Příklad a smlouva kněžství (viz NaS 84:33–44)

Co je kněžství

Kněžství je pravomoc a moc Boží. Existovalo vždy a bude dál existovat do nekonečna (viz Alma 13:7–8; Nauka a smlouvy 84:17–18). Nebeský Otec prostřednictvím kněžství naplňuje své dílo, kterým je „uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka“ (Mojžíš 1:39). Bůh udílí pravomoc a moc svým synům a dcerám na zemi, aby mohli pomáhat toto dílo konat (viz kapitola 1). Kněžská pravomoc je oprávnění zastupovat Boha a jednat v Jeho jménu.

- Co je to kněžství?
- Jaký je cíl Božího díla prostřednictvím čeho jej naplňuje?
- Proč Bůh udílí kněžství svým dětem?
- Jak rozumíte kněžské pravomoci a moci kněžství?

Kněžství bylo dáno již Adamovi v zahradě Eden, dále Setovi, Noemovi, Melchisedechovi. Od Adama pokračovalo až k Mojžíšovi. Po Mojžíšovi zůstalo na zemi jen nižší kněžství. Ježíš opět předal apoštolům i vyšší kněžství. V průběhu odpadlictví bylo kněžství ze země zcela odňato. Znovuzřízeno bylo poté prostřednictvím proroka Josepha Smitha. (Lze se podílet o podrobnější detaily ohledně znovuzřízení kněžství.) Každý nositel kněžství má výsadu obdržet linii kněžství zpět až k Ježíši Kristu. [ukázat]

- Jaké máte pocity ohledně příležitosti být nositelem stejného kněžství jako proroci za stará či jaké má sám Spasitel?

Smlouva, kterou Bůh uzavřel s Abrahamem a později znovu stvrdil Izákovi a Jákobovi, má všepřesahující význam. Zahrnovala několik zaslíbení, například:

- ▷ Ježíš Kristus se narodí prostřednictvím Abrahamovy rodové linie.
- ▷ Abrahamovo potomstvo bude početné, bude mít nárok na věčné rozrůstání a také bude mít nárok na kněžství.
- ▷ Abraham se stane otcem mnoha národů.
- ▷ Jeho potomstvo zdědí určité země.
- ▷ Skrze jeho símě budou požehnány všechny národy země.
- ▷ Tato smlouva bude věčná – „až do tisícího kolena“.

(viz Russell M. Nelson: „Smlouvy“, GK říjen 2011)

- Jaká zaslíbení pro nás plynou ze smlouvy, kterou uzavřel Abraham s Bohem?

Příklad a smlouva kněžství

„A také všichni ti, již přijímají toto kněžství, přijímají mne, praví Pán; Neboť ten, kdo přijímá služebníky mé, přijímá mne; A ten, kdo přijímá mne, přijímá Otce mého; A ten, kdo přijímá Otce mého, přijímá království Otce mého; tudíž vše, co můj Otec má, mu bude dáno. A toto je podle přísahy a smlouvy, která náleží ke kněžství.“ (NaS 84:35–39)

Požehnání plynoucí ze smlouvy kněžství

„Neboť kdokoli je věrný, aby získal tato dvě kněžství, o nichž jsem mluvil, a aby zveleboval povolání své, ten je posvěcen Duchem k obnovení těla svého.

Stávají se syny Mojžíšovými a Aronovými a semenem Abrahamovým, a církvi a královstvím a vyvolenými Boha.

Tudíž, všichni ti, kteří přijímají kněžství, přijímají tuto přísahu a smlouvu Otce mého, kterou on porušiti nemůže a která ani nemůže být odsunuta.“ (NaS 84:33–34, 40)

- Jak prokazujeme, že jsme přijali smlouvu a přísahu kněžství?
- Jaká požehnání přináležejí ke smlouvě kněžství?

Bratří, jste nositeli kněžství Božího. „Práva kněžství jsou neoddělitelně spojena s mocemi nebeskými.“ [NaS 121:36] Vy i vaše rodina jste přijali kněžské obřady. A právě „v obřadech [kněžství] se projevuje moc božskosti“ [NaS 84:20]. Když dodržíte smlouvy, které jste uzavřeli, je tato moc dostupná vám i vaší rodině *ve vašem vlastním domově*.²

Byla nám svěřena výsada být držiteli kněžství Božího a jednat v Jeho jménu. Přijali jsme posvátnou důvěru. Mnoho se toho od nás očekává.

V Nauce a smlouvách, v oddíle 121, ve verši 36 čteme, že „práva kněžství jsou neoddělitelně spojena s mocemi nebeskými“. Dostali jsme opravdu úžasný dar! Naší zodpovědností je toto kněžství střežit a chránit a být hodni všech těch nádherných požehnání, která má Otec v nebi pro nás – a skrze nás i pro druhé – připravena.

Kamkoli jdete, jde vaše kněžství s vámi. Stojíte na svatých místech? Dříve, než ohrozíte sebe nebo své kněžství tím, že vstoupíte na místa nebo se začnete účastnit aktivit, jež jsou pod vaši úroveň nebo pod úroveň vašeho kněžství, zastavte se a pomyslete na následky. Pamatujte na to, kdo jste a kým Bůh očekává, že se stanete. Jste dítě zaslíbení. Jste muž moci. Jste syn Boží.³

Podpůrné materiály a zdroje

- Videá: „Jak funguje kněžství“, „Posvěťte se“
- Dale G. Renlund: „Kněžství a Spasitelova smírná moc“, GK říjen 2017

Citáty

[Brigham Young] prohlásil, že kněžství, které mu bylo uděleno, je „dokonalý systém vlády, zákonů a obřadů,“ který, „když mu správně rozumíme“, zmocňuje spravedlivé, aby „skutečně mohli odemknout pokladnici Páně“ (DBY, 130, 131). [1]

²Russell M. Nelson: „Čemu se učíme a na co nikdy nezapomeneme“, GK duben 2021

³Thomas S. Monson: „Posvátná důvěra“, GK duben 2016

Joseph Smith:

„Kněžství je věčná zásada a existovalo s Bohem od věčnosti a bude existovat do věčnosti, bez počátku dnů či konce roků.“ (*Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 104.)

Wilford Woodruff:

„Svaté kněžství je komunikační kanál, kterým Bůh rozmlouvá a jedná s lidmi na zemi; a nebeští poslové, kteří navštěvují zemi, aby mluvili k lidem, jsou muži, kteří byli během svého smrtelného života nositeli kněžství a ctili jej; a vše, co Bůh připravil, aby bylo učiněno pro spasení lidstva od příchodu člověka na zemi až po vykoupení světa, bylo a bude vykonáno mocí věčného kněžství.“ (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), 38.)

John Taylor:

„Co je to kněžství? . . . Je to vládnoucí zásada Boží jak na zemi, tak i na nebi, neboť všechny věci na zemi i na nebi jsou spravovány touto mocí, tímto působením neboli zásadou, a touto silou jsou všechny věci udržovány a podporovány. Spravuje všechny věci – řídí všechny věci – podporuje všechny věci – a je spojeno se všemi věcmi týkajícími se Boha a pravdy.“ (*Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), 119.)

Příběh (vypráví *president Thomas S. Monson*)⁴

Tento drahocenný dar kněžské moci s sebou nese nejen posvátné zodpovědnosti, ale také mimořádná požehnání pro nás i pro druhé. Kéž jsme vždy hodni vzývat jeho moc, ať už se nacházíme na jakémkoli místě, protože nikdy nevíme, kdy taková potřeba nebo příležitost vyvstane.

Jeden z mých přátel sloužil během 2. světové války v jižním Pacifiku a jeho letadlo bylo nad oceánem sestřeleno. On i ostatní členové posádky se z hořícího letounu úspěšně katalpulovali, nafoukli své záchranné vory a tři dny se těchto vorů drželi.

Třetího dne zpozorovali něco, o čem věděli, že to je záchranná loď. Minula je. Druhý den ráno je minula znovu. Když si uvědomili, že to byl poslední den, kdy záchranná loď proplouvala touto oblastí, začali si zoufat.

Pak k mému příteli promluvil Duch Svatý: „Máš kněžství. Příkaž zachráncům, aby vás vyzvedli.“

On toto nabádání uposlechl: „Ve jménu Ježíše Krista a mocí kněžství, obraťte se a vyzvedněte nás.“

Během několika minut byla loď u nich a zachránci jim pomohli na palubu. Věrný a způsobilý nositel kněžství použil toto kněžství v mezní situaci, což požehnilo jeho život i život ostatních.

Kéž se rozhodneme, tady a teď, že budeme vždy připraveni na svůj okamžik nouze, svůj okamžik služby, svůj okamžik požehnání.

⁴Thomas S. Monson: „Posvátná důvěra“, GK duben 2016

2 Povinnosti staršího, včetně povinnosti poskytovat pastýřskou službu

„Náboženství čisté a nepoškrvněné před Bohem a Otcem totoť jest: Navštěvovati sirotky a vdovy v souženích jejich, a ostříhati sebe nepoškrvněného od světa.“ (Jakub 1:27)

„Pročež, buď věrný, zastávej úřad, který jsem ti určil; pomáhej slabým, pozdvihuj ruce, které jsou skleslé, a posiluj kolena zemdlená.“ (NaS 81:5)

Kdo je označován jako „starší“?

Ve Starém zákoně jde často o starší muže kmene, kterým byly svěřovány záležitosti vlády (Genesis 50:7, Jozue 20:4, Rut 4:2, Mat. 15:2). Věk a zkušenosti těchto mužů propůjčovaly jejich radám hodnověrnost, i když jejich postavení nebylo nutně kněžským povoláním. Ve starozákonní době byli také vysvěcováni starší v Melchisedechově kněžství (Ex. 24:9–11).

V Novém zákoně jsou starší zmiňováni jako kněžský úřad v církvi (Jakub 5:14–15). Mezi Nefity byli také vysvěcováni starší v kněžství (Alma 4:7, 4:16, Moroni 3:1). V této dispensaci byli Joseph Smith a Oliver Cowdery prvními staršími, kteří byli vysvěceni (NaS 20:2–3).

„Starší“ je nyní titul udělovaný všem nositelům Melchisedechova kněžství. Například bratři-misionáři jsou osloveni jako starší nebo mluvíme-li o členech Kvora Dvanácti či kvor Sedmdesáti, je vhodné rovněž používat tento titul (NaS 20:38, 1. Petr 5:1).

Muž vysvěcený do úřadu staršího uzavírá posvátnou smlouvu, že bude pomáhat Bohu při uskutečňování Jeho díla (NaS 84:33–44).

Povinnosti starších

Každý kněžský úřad v církevní organizaci má své povinnosti, případně s nimi související klíče kněžství. Povinnosti vysvěcených starších v dnešní Církvi byly dány ve zjevení posledních dnů (NaS 20:38–45, 42:44, 46:2, 107:12). Společně si přečtěte základní povinnosti každého staršího v uvedených verších a diskutujte o nich.

- Setkali jste se s některými z obřadů uvedených v těchto verších, které pro druhé členy vykonávají starší ve vašem sboru nebo odbočce?
- Znáte ještě jiné obřady nebo povinnosti, které zde nebyly zmíněny? [*např. povinnost starších vyzývat všechny, aby přijali požehnání plynoucí z evangelia Ježíše Krista (viz NaS 53:3) nebo podporovat sjednocování rodin na věčnost (chrámová práce a genealogie)*]

Pastýřská služba

Pastýřská služba znamená pečovat o druhé tak, jak by o ně pečoval Spasitel. Starší dostávají pověření v rámci pastýřské služby od předsednictva kvora starších – viz Všeobecná příručka: Péče o potřebné (8.2.2) a Pastýřská služba (8.2.2.1).

Pán si přeje, aby se takové péče dostávalo všem členům Jeho Církve. Z tohoto důvodu jsou nositelé kněžství přidělováni jako bratři pověřeni pastýřskou službou všem domácnostem členů. Tato pověření pomáhají zajistit, že je na členy Církve pamatováno a je o ně pečováno (viz Moroni 6:4; Všeobecná příručka, kapitola 21).

Bratři pověřeni pastýřskou službou zastupují Pána. Také pomáhají členům pocítovat lásku a podporu biskupa a vedoucích kvora. Mají „bdíti“ nad členy Církve a „býti s [nimi] a posilovati je“ (NaS 20:53).

- ▷ Bratři pověřeni pastýřskou službou se snaží porozumět potřebám těch, kterým slouží (rodinám či jednotlivcům) – při nemoci, narození dítěte, úmrtí, ztráty zaměstnání atd. Nabízejí jim pomoc a útěchu.
- ▷ Pomáhají posilovat víru v Nebeského otce a v Ježíše Krista.
- ▷ Pomáhají s přijímáním obřadů a dodržováním posvátných smluv. V případě potřeby s tím pomáhají rodičům a jejich dětem.
- ▷ Účastní se pohovorů o pastýřské službě a v případě potřeby diskutují o potřebné pomoci svěřených bratrů a sester.
- ▷ Pomáhají členům stát se duchovně a časně soběstačnými.

Starší pověřeni pastýřskou službou s modlitbou usilují o vedení Ducha.

Různé způsoby pastýřské služby

„Jak taková služba vypadá? Pastýřská služba vypadá tak, že se předsednictva kvora starších a Pomocného sdružení s modlitbou radí o svých úkolech. Vypadá tak, že než aby vedoucí ostatním jen rozdali proužky papíru, radí se ohledně jednotlivců a rodin, když je osobně přidělují bratrům a sestrám pověřeným pastýřskou službou. Vypadá tak, že si spolu členové vyjdou na společnou procházku, zorganizují večer her, nabídnou jeden druhému službu, nebo dokonce poslouží někomu společně. Vypadá tak, že druhé osobně navštíví nebo jim zavolají, napíší na internetu nebo pošlou textovou zprávu. Vypadá tak, že někomu přinesou přání k narozeninám nebo mu fandí na fotbalovém zápase. Vypadá tak, že se s druhými podělí o verš z písem nebo o citát z konferenčního proslovu, který by dotyčnému mohl být nějak užitečný. Vypadá tak, že diskutují o otázce z evangelia a vydávají svědectví, které danou otázku objasňuje a přináší porozumění a pokoj. Vypadá tak, že se stávají součástí něčího života a o dotyčného člověka se zajímají. A vypadá také jako pohovor o pastýřské službě, při němž se citlivě a vhodně probírají potřeby a silné stránky dotyčných členů. Vypadá tak, že rada sboru zorganizuje vše potřebné, když je nutné poskytnout větší pomoc.“⁵

- Napadají vás další možnosti, jak poskytovat pastýřskou službu?
- Setkali jste se s pastýřskou službou vy osobně? Podělte se o své zkušenosti.

⁵Jean B. Binghamová: „Pastýřská služba po vzoru Spasitele“, GK duben 2018

Citáty

Brigham Young:

„Dokud ze své mysli nevyžene sobecký individuální zájem a nezačneme se zajímat o obecné blaho, nikdy nebudeme schopni zvelebovat své svaté kněžství, jak bychom měli.“ (Brigham Young: DBY, 133) [1]

Thomas S. Monson:

„Kněžství není ani tak dar jako spíš pověření sloužit, výsada povznášet a příležitost žehnat životu druhých. S těmito příležitostmi přicházejí i určité povinnosti. . . . Budeme-li konat své povinnosti a používat kněžství, nalezneme skutečnou radost. Zažijeme uspokojení ze splnění svých úkolů.“ (Thomas S. Monson: „Ochotni a hodni sloužit“, GK duben 2012)

Harold B. Lee:

„Když se člověk stává nositelem kněžství, stává se Pánovým zmocněncem. Na své povolání má hledět tak, jako kdyby plnil úkoly přímo od Pána.“ (*Stand Ye in Holy Places: Selected Sermons and Writings of President Harold B. Lee* (1976), 255.)

Příběh ⁶

K jedné události týkající se kněžství došlo během druhé světové války začátkem roku 1944, když námořní pěchota Spojených států obsazovala korálový ostrov Kwajalein, jenž patří k Marshallovým ostrovům v Pacifiku, zhruba na půli cesty mezi Austrálií a Havají. Tuto událost zaznamenal korespondent, který pracoval pro jedny noviny na Havaji a který nebyl členem Církve. Ve svém novinovém článku z roku 1944, který napsal po tomto zážitku, uvedl, že byl s dalšími korespondenty ve druhé vlně za námořní pěchotou u ostrova Kwajalein. Během plavby si všimli, že na hladině pluje obličejem dolů mladý námořník, který byl zjevně vážně raněn. Mělká voda kolem něj byla zarudlá od jeho krve. Poté uviděli jiného námořníka, jak se přibližuje ke svému zraněnému kamarádovi. I tento druhý námořník byl raněn – levá ruka mu visela bezvládně podél těla. Tomu, který plaval na vodě, nadzvedl hlavu, aby se neutopil. Vylekaným hlasem zavolal o pomoc. Korespondenti se znovu podívali na chlapce, kterého držel, a volali na něj: „Chlapče, pro něj už nemůžeme nic udělat.“

„Poté,“ napsal korespondent, „jsem byl svědkem něčeho, co jsem v životě ještě neviděl. Ačkoli byl tento mladík sám vážně zraněný, odtáhl zjevně nehybné tělo svého kamaráda ke břehu. Položil si jeho hlavu na koleno. . . . Byl to zvláštní pohled – na tyto dva smrtelně zraněné chlapce –, kteří byli oba . . . čistí, krásní mladí muži, dokonce i v této úzkostné situaci. První chlapec sklonil hlavu nad toho druhého a řekl: ‚Přikazuji ti ve jménu Ježíše Krista a mocí kněžství, abys zůstal na živu, dokud nedorazí lékařská pomoc.‘“ Na závěr článku korespondent napsal: „Všichni tři [ti dva námořníci a já] jsme tady v nemocnici. Lékaři nevědí. . . , [jak to mohli přežít], ale já to vím.“⁷

⁶Thomas S. Monson: „Ochotni a hodni sloužit“, GK duben 2012

⁷In Ernest Eberhard Jr., “Giving Our Young Men the Proper Priesthood Perspective,” typescript, July 19, 1971, 4–5, Church History Library.

3 Účely kněžských obřadů a požehnání a jak je vykonávat

„Tudíž, v obřadech jeho se projevuje moc božskosti. A bez obřadů jeho a bez pravomoci kněžství se moc božskosti lidem v těle neprojevuje.“ (NaS 84:20–21)

Příběh (vypráví *president Thomas S. Monson*)⁸

Byl jsem vysvěcen starším a toho dne, kdy jsem odjížděl, abych vstoupil do aktivní služby v námořnictvu, se k mojí rodině a přátelům na nádraží, kam se se mnou přišli rozloučit, připojil i jeden člen biskupstva mého sboru. Těsně před odjezdem mi do rukou vložil knížečku s názvem *Misionářská příručka*. Zasmál jsem se a poznamenal, že přece neodjízdim na misi.

Odpověděl: „Stejně si ji vezmi. Může se ti hodit.“

A měl pravdu. Potřeboval jsem nějaký tvrdý obdélníkový předmět, který bych si dal na dno námořnického vaku, aby byl pevnější a aby v něm oblečení nebylo tak zmačkané. Misionářská příručka byla přesně to, co jsem potřeboval, a dobře mi sloužila na dně vaku dvanáct týdnů.

Večer před vánoční dovolenkou jsme byli myšlenkami doma. Kasárna byla tichá, ale pak ticho prolomil kamarád z vedlejší palandy; byl to také mladý [člen Církve], Leland Merrill. Začal sténat bolestí. Zeptal jsem se ho, co mu je, a on odpověděl, že je mu velmi zle. Nechtěl jít na ošetřovnu, protože věděl, že kdyby to udělal, nedovolili by mu další den odjet domů.

S postupujícím časem se zdálo, že mu je čím dál tím hůř. Nakonec, protože věděl, že mám Melchisedechovo kněžství, mě požádal, abych mu dal kněžské požehnání.

Nikdy předtím jsem nikomu kněžské požehnání nedal, ani jsem sám žádné nedostal a ani jsem nebyl svědkem toho, jak se požehnání uděluje. Když jsem se mlčky modlil o pomoc, vzpomněl jsem si na Misionářskou příručku na dně svého námořnického vaku. Rychle jsem vak vyprázdnil a příručku si vzal k noční lampě. Přečetl jsem si, jak se dává požehnání pro uzdravení. Když jsem ho udílel, přihlíželo mnoho zvědavých námořníků. Než jsem si stačil dát všechno zpátky do vaku, Leland Merrill spal jako dítě. Druhý den ráno se probudil a cítil se dobře. Vděčnost za moc kněžství, kterou jsme oba pociťovali, byla nezměrná.

V dalších letech jsem měl tolik příležitostí požehnat těm, kteří to potřebovali, že je ani nelze spočítat. Při každé takovéto příležitosti jsem pociťoval hlubokou vděčnost vůči Bohu za to, že mi svěřil tento posvátný dar. Chovám kněžství v úctě. Bývám znovu a znovu svědkem jeho moci. Vidám jeho sílu. Podivuji se nad zázraky, které koná.

- Jak pomohlo kněžství, jehož nositelem byl starší Monson, jeho námořnickému kamarádovi? [*prostřednictvím obřadu přisluhování nemocným*]
- Co se musel starší Monson rychle naučit? [*způsob, jak se obřad správně provádí*]

Obřady a požehnání jsou posvátné úkony vykonávané pravomocí kněžství a ve jménu Ježíše Krista. Když nositelé kněžství vykonávají obřady a udílejí požehnání, následují příklad Spasitele, který žehnal druhým.

⁸Thomas S. Monson: „Kněžství – posvátný dar“, GK duben 2015

Obřady mají být vykonávány a požehnání udílena s vírou v Nebeského Otce a v Ježíše Krista a v souladu s vedením Ducha Svatého. Vedoucí dbají na to, aby se tak dělo na základě náležitého schválení (tam, kde je to nutné), s požadovanou kněžskou pravomocí, náležitým způsobem a způsobilými účastníky.

Obřady týkající se spasení a oslavení

Součástí kněžství je pravomoc vykonávat obřady evangelia, které jsou nezbytné pro spasení a oslavení. Lidé při přijímání těchto obřadů uzavírají posvátné smlouvy s Bohem. Jsou to:

1. křest
2. konfirmace a dar Ducha Svatého
3. předání Melchisedechova kněžství a vysvěcení do kněžského úřadu (pro muže)
4. chrámové obdarování
5. chrámové pečetění.

Další obřady a požehnání

Božím dětem umožňují obdržet Boží moc, uzdravení, útěchu a vedení i další obřady a požehnání. Jedná se o:

6. udělení jména a požehnání dítěti	11. přisluhování nemocným
7. svátost	12. požehnání útěchy a rady, včetně otcovských požehnání
8. předání Aronova kněžství a vysvěcení do kněžského úřadu (pro mladé muže a dospělé muže)	13. zasvěcení domova
9. ustanovení členů ke službě v povolání	14. zasvěcení hrobu
10. posvěcení oleje	15. patriarchální požehnání udělené vysvěceným patriarchou

Účast na vykonání obřadu či udělení požehnání

Ti, kteří vykonávají obřad či udílají požehnání nebo se toho účastní, musí mít nezbytnou kněžskou pravomoc a musí být způsobilí. Obecně platí, že tímto měřítkem způsobilosti jsou měřítka spojená se získáním chrámového doporučení.

Obecně platí, že se obřadu nebo požehnání účastní pouze kněžští vedoucí a další nositelé kněžství, kteří jsou blízkými členy rodiny nebo přáteli.

Příjemce obřadu, členové rodiny a kněžští vedoucí se spolu radí, aby určili, kdo a jaký počet lidí se bude obřadu účastnit. Toto rozhodnutí je zapotřebí udělat v dostatečném předstihu předtím, než bude obřad vykonán.

Když se účastní pouze jeden či dva nositelé kněžství, pak každý z nich položí lehce obě ruce na hlavu dotyčné osoby. Když se účastní více nositelů kněžství, stojí v kruhu kolem osoby, která obřad nebo požehnání přijímá. Každý z nich položí lehce pravou ruku na hlavu dotyčné osoby (nebo pod nemluvně) a levou ruku položí na rameno bratra po své levici. Jeden z nich při vykonávání obřadu nebo udělení požehnání jedná jako mluvčí.

Vykonávání určitých obřadů či udělení určitých požehnání nebo jejich přijímání vyžaduje schválení předsedajícího vedoucího, který je držitelem nezbytných *kněžských klíčů* (viz Všeobecná příručka, oddíl 3.4.1). Podle potřeby může schválení udělit i rádce, kterého k tomu

předsedající vedoucí oprávněni. Viz následující tabulky. Zmínky o presidentech kůlů se rovněž týkají presidentů misí. Zmínky o biskupech se rovněž týkají presidentů odboček.

Přehled A – kteří vedoucí drží klíče k udělení souhlasu s vykonáním či přijetím obřadů

	<i>Obřad</i>	<i>Kdo drží klíče</i>
1.	Křest	Biskup (pro 8leté děti) President misie (pro obrácené)
2.	Konfirmace a dar Ducha svatého	Biskup (pro 8leté děti) President misie (pro obrácené)
3.	Předání Melchisedechova kněžství a vysvěcení do kněžského úřadu	President kůlu
4.	Chrámové obdarování	Biskup a president kůlu
5.	Chrámové pečetění	Biskup a president kůlu

Přehled B – kdo drží klíče k udělení souhlasu s vykonáním či přijetím obřadů a požehnání

	<i>Obřad nebo požehnání</i>	<i>Kdo drží klíče</i>
6.	Udělení jména a požehnání dítěti	Biskup
7.	Svátost	Biskup
8.	Předání Aronova kněžství a vysvěcení do kněžského úřadu	Biskup
9.	Ustanovení členů ke službě v povolání	Viz VP, oddíl 30.8
10.	Posvěcení oleje	Schválení není zapotřebí
11.	Přisluhování nemocným	Schválení není zapotřebí
12.	Požehnání útěchy a rady, včetně otcovských požehnání	Schválení není zapotřebí
13.	Zasvěcení domova	Schválení není zapotřebí
14.	Zasvěcení hrobu	Kněžský vedoucí, který bohoslužbě předsedá
15.	Patriarchální požehnání	Biskup

Podrobný postup provádění jednotlivých obřadů, vedení záznamů o obřadech, vystavování osvědčení a další okolnosti hodné zřetele (například bezpečnostní opatření při křtu) jsou uvedeny v 18. kapitole Všeobecné příručky. Kromě podrobného popisu jsou zde k dispozici také instruktážní videa.

Poslední strana tohoto studijního materiálu obsahuje kartičku s obřady, které jsou v současné době v Církvi prováděny nejčastěji.

Výzva proroka

Obávám se, že příliš mnoho našich bratrů a sester nechápe výsady, kterým by se mohli těšit. Někteří naši bratři například jednají tak, jako by nechápali, co je to kněžství a co jim umožňuje. Dovolte mi uvést několik konkrétních příkladů.

Nedávno jsem se zúčastnil shromáždění svátosti, na němž mělo novorozené děťátko dostat jméno a požehnání od svého otce. Mladý otec držel milovanou dcerku v náruči, dal jí jméno a pak pronesl nádhernou modlitbu. Ale nedal dítěti požehnání. Tato krásná holčička dostala jméno, ale žádné požehnání! Onen milý starší neznal rozdíl mezi modlitbou a kněžským požehnáním. Díky své kněžské pravomoci a moci mohl svému děťátku požehnat, ale neudělal to. Pomyslel jsem si: „Jak promarněná příležitost!“

Dovolte mi uvést několik dalších příkladů. Víme o bratřích, kteří ustanovují sestry jako vedoucí a učitelky Primárek, Mladých žen nebo Pomocného sdružení, ale nedávají jim požehnání – požehnání k tomu, aby měly moc naplňovat svá povolání. Dostávají jen nabádání a pokyny. Vidáme způsobilé otce, od kterých manželka a děti nedostávají kněžská požehnání, i když je to přesně to, co potřebují. Kněžská moc byla znovuzřízena na tuto zemi, a přesto příliš mnoho bratrů a sester prochází v životě nesmírnými zkouškami, aniž by kdy obdrželi skutečné kněžské požehnání. Jak velká tragédie! Je to tragédie, kterou můžeme odstranit.

Bratří, jsme nositeli svatého kněžství Božího! Máme Jeho pravomoc žehnat Jeho lidu. Jen pomyslete na pozoruhodné ujištění, které nám Pán dal, když řekl: „Kohokoli požehnáš, toho já požehnám.“⁹ Máme výsadu jednat ve jménu Ježíše Krista, abychom žehnali Božím dětem v souladu s Jeho vůlí. Presidenti kůlů a biskupové, dbejte prosím na to, aby každý člen kvor pod vaším správcovstvím rozuměl tomu, jak udělit kněžské požehnání – včetně toho, že k tomu, aby se člověk mohl v plné míře dovolávat moci Boží, je zapotřebí osobní způsobilosti a duchovní přípravy. [2]

- V čem vidíte hlavní rozdíl mezi modlitbou a udělením kněžského požehnání? [v *modlitbě o požehnání ŽADÁME, kdežto při vkládání rukou požehnání dotyčné osobě PŘEDÁVÁME*]
- Jakou roli hraje při provádění kněžských obřadů osobní způsobilost? [*dovoluje působení Pánovy moci prostřednictvím nositele kněžství* – viz Russell M. Nelson: „Cena kněžské moci“, GK duben 2016]

⁹viz Nauka a smlouvy 132:47

4 Jak muži a ženy společně pracují na uskutečňování Božího díla

Manžel a manželka mají posvátnou zodpovědnost navzájem se milovat a pečovat jeden o druhého a o své děti. „Dědictví od Hospodina jsou děti.“ (Žalm 127:3.) Rodiče mají posvátnou povinnost vychovávat své děti v lásce a spravedlivosti, zaopatřovat jejich fyzické a duchovní potřeby a učit je mít se navzájem rády a sloužit si, zachovávat přikázání Boží a být občany dodržujícími zákony, ať žijí kdekoli. Manželé a manželky – matky a otcové – se budou před Bohem zodpovídat z toho, jak tyto povinnosti plnili.

(Rodina – prohlášení světu)

Získání pozornosti – na začátku lekce můžete případně použít následující činnost (nebo nějakou vlastní).

Tětiva a luk. Jedna stará indiánská moudrost praví, že vztah mezi mužem a ženou je podobný tětivě a luku. Jeden bez druhého je k ničemu, ale společně se stávají silou, která uloví zvíře i zabije protivníka, silou, která nasytí domov a ochrání ho. [Zdroj: Jedno z témat maturitních písemek z ČJ 2014 – úvaha o roli muže a ženy ve vzájemném soužití.]

Vyzvěte členy třídy, aby jmenovali nějaké dvojice předmětů, které společně tvoří jistý funkční celek. (Odpovědi mohou zahrnovat např. dvě části suchého zipu, mechanismus západky a rohatky, zámek s klíčem, šroub s maticí, jehla s nití apod.)

Naukový základ

„Povaha mužského a ženského ducha je taková, že se oba vzájemně doplňují. Záměrem je, aby se muž a žena společně rozvíjeli a dosáhli oslavení.“¹ [Příručka 2: Správa Církve (překlad vybraných kapitol, 2010), 1.3.1.]

Nebeský Otec a Ježíš Kristus usilují již od Adama a Evy o to, aby manželky a manželé v manželství posilovali a sjednocovali. Spasitel učil: „Protož opustí člověk otce i matku, a připojí se k manželce své, i budou dva jedno tělo.“ (Matouš 19:5.) Zároveň však Satan dělá vše, co je v jeho silách, aby rozbíjel manželství a ničil rodiny. Členové vaší třídy jsou pravděpodobně obeznámeni s těžkostmi, kterým manželství čelí v dnešní době. Možná také byli svědky toho, jak manželky a manželé společně pracují a usilují o pomoc z nebe, aby dosáhli jednoty. Přemístejte o tom, jak je tyto zážitky mohou učit tomu, co je zapotřebí k dosažení jednoty v manželství.

Co můžete dělat pro to, abyste mladé lidi učili, jak je současná příprava důležitá pro budoucí manželský vztah?

Učte se spolu [3]

Manželství možná není něčím, o čem mnoho mladých lidí přemýšlí. Něco natolik důležitého si nicméně zaslouhuje pečlivou přípravu. Možná byste mohli mladé lidi vyzvat, aby si představili, že klečí u oltáře v chrámu, aby byli zpečetěni, a pečetící jim doporučil, aby si prostudovali Matouše 19:4–6. Jaké pravdy, které nacházíme v těchto verších, by mohly pomoci manželskému páru krátce po svatbě? Jak se manžel a manželka stávají „jedním“? Jak Spasitel pomáhá? Činnosti podobné těmto mohou členům třídy pomoci porozumět tomu, jak v manželství dosáhnout jednoty.

- Adam s Evou poskytují skvělý příklad toho, jak manžel a manželka společně pracují v jednotě. Mohli byste ukázat jejich obrázek (viz Kniha obrázků z evangelia [2009], č. 5) a požádat vaši třídu, aby si přečetli Mojžíše 5:1–12 a zjistili, v jakých ohledech Adam s Evou spolupracovali v jednotě. Co dělali pro to, aby Bůh mohl žehnat jejich vztahu? Abyste mladým lidem pomohli dozvědět se více o jednotě v manželství, mohli by si prostudovat verše z písem uvedené v oddíle „Podpůrné materiály a zdroje“.
- President Dieter F. Uchtdorf učil, že v mnoha společnostech v dnešní době „je zdánlivě vše určeno na jedno použití“. Ale tento postoj se nesmí vztahovat na naše manželství a rodinu; spíše máme „[jejich] ochraně a obohacení. . . zasvěti[t] své nejlepší úsilí“. („Chvála ochráncům“, GK duben 2016.) K názornému doložení této myšlenky byste mohli své studenty vyzvat, aby přemýšleli o něčem, co bylo rozbité, obnošené či zastaralé a nedávno to nahradili něčím novým. Jak se manželství liší od takovýchto nahraditelných předmětů? Členové třídy by si poté mohli přečíst část poselství presidenta Uchtdorfa nazvanou „Ochrana našeho manželství“ a podělit se o to, jak manželé a manželky mohou pracovat společně a se Spasitelem, aby posílili své manželství. Co můžete udělat již nyní, abyste se připravili na silné a jednotné manželství?
- Zvažte možnost napsat na tabuli *Jednota v manželství* a vyzvat mladé lidi, aby vypsalí, co mohou manželky a manželé dělat pro to, aby byli jednotní. Poté je požádejte, aby si prošli dokument „Rodina – prohlášení světu“ a vyhledali náměty, které mohou na seznam přidat. Jaké vlastnosti, jež jsou důležité pro jednotu v manželství, vaši členové třídy vidí jeden u druhého nebo u manželských párů, které znají? Proč je důležité si tyto zásady osvojit a uplatňovat je v našich vztazích již nyní? Videá uvedená v oddíle „Podpůrné materiály a zdroje“ uvádějí několik příkladů takovýchto vlastností v praxi.
- Mají-li členové vaší třídy otázky či obavy ohledně rozvodu, zvažte možnost projít si společně části poselství presidenta Dallina H. Oakse „Rozvod“ (Liahona, květen 2007, 70–73).

Podpůrné materiály a zdroje

- 1. Korintským 11:11; Nauka a smlouvy 42:22; 49:15–17; Mojžíš 3:18, 21–24 (důležitost jednoty v manželství)
- Videá: „Renaissance of Marriage“, „Let Us Be Men“, „Expressions of Love“.

Citáty

„Chcete-li jít rychle, jděte sami. Chcete-li dojít daleko, jděte společně.“ (africké přísloví)

„Jak vděčný jsem, a jak velmi vděční musíme být my všichni, za ženy v našem životě! Bůh jim žehnej! Kéž se na ně snáší Jeho velká láska a korunuje je leskem a krásou, milostí a vírou.“ (Gordon B. Hinckley: „Ženy v našem životě“, Liahona, listopad 2004, 85.)

„Nebesa jsou právě tak otevřena ženám, jež jsou obdařeny Boží mocí vyplývající z jejich kněžských smluv, jako jsou otevřena mužům, kteří jsou nositeli kněžství.“ (Russell M. Nelson: „Duchovní poklady“, Generální konference, říjen 2019)

Příběhy [4]

Výběr z vyprávění staršího Carla B. Cooka, sedmdesátníka, a jeho manželky Lynette H. Cookové na Celosvětovém zasvěcujícím shromáždění pro mladé dospělé, 5. května 2019, Tabernacle v Salt Lake City.

Dawie a Elisa

S Dawiem a Elisou¹⁰ jsme se setkali před několika lety v Jihoafrické republice. Jsou příkladem *radosti*, která vstupuje do vztahu tehdy, když jsou manžel s manželkou sjednoceni.

Během odbočkového zasvěcujícího shromáždění na téma posilování rodin se starší Cook zeptal přítomných, co dělají pro to, aby posilovali své manželství. Dawie se podělil o jeden zážitek, který prožil se svou ženou. Jednou v neděli ráno měli snídani. Pak, vzhledem k tomu, jak daleko od sborového domu bydlí, šli dvě hodiny pěšky na shromáždění, zúčastnili se tříhodinového shromáždění a pak šli další dvě hodiny pěšky domů. Byli unavení a hladoví, ale došly jim potraviny. Nakonec šli spát o hladu.

Uprostřed noci se oba probudili, protože jim kručelo v břiše. Dawie se cítil hrozně kvůli tomu, že se nepostaral o jídlo pro Elisou. Trápilo ho, co si o něm ona myslí. Ale Elisa, místo toho aby byla nešťastná nebo rozzlobená, ho škádlila kvůli tomu, jaké legrační zvuky jeho žaludek vydává. Oba se tomu zasmáli a nakonec znovu usnuli.

Na onom zasvěcujícím shromáždění Dawie děkoval za její laskavost, podporu a oddanost. Řekl: „Mohla mě opustit. Je mou zodpovědností se o ni postarat. Jsme ale jeden celek.“

Když byla Elisa dotázána, co si o tomto zážitku myslí ona, řekla: „Je to můj nejlepší kamarád. Tolik toho pro mě dělá. Když mám problémy s lidmi v práci, vždy mi dá nějakou radu a pomáhá mi cítit se lépe.“

Bylo zjevné, že Dawie a Elisa se snaží řešit životní těžkosti spolu. Slovy Dawieho – jsou „jeden celek“. To, že neměli žádné potraviny, nebyl „jeho“ problém ani „její“, ale „jejich“. Nepovažovali nedostatek potravin za nějakou významnou manželskou krizi, ale za dočasnou překážku, kterou společně nějak překonají. Aby situaci odlehčili, použili humor. A projevíli víru tím, že šli spát v očekávání, že druhý den budou schopni svou situaci vyřešit.

Dawie a Elisa jsou nejen oddaní jeden druhému, ale i Bohu. Mají víru, že pokud budou dodržovat Jeho příkázání, pomůže jim zvládat těžkosti a výzvy. A radují se ze společné cesty životem jako manžel a manželka. Nedopouštějí, aby je těžké situace rozdělily fyzicky, emočně ani duchovně.¹¹

Dawie a Elisa se s námi nedávno podělili o to, že Pán jim žehná. Nyní mají hojnost jídla nejen pro sebe, ale mají dost i na to, aby se o něj dělili s těmi, kteří jsou v nouzi.¹² Rozvíjejí se společně.

Nate a Lexi (víra v Ježíše Krista a v Jeho Usmíření)

Teď vám budu vyprávět o Nateovi a Lexi.¹³ Oba jsou inspirujícím příkladem moci, která přichází do manželství, když manžel i manželka používají víru v Ježíše Krista a v Jeho Usmíření.

Nate a Lexi se vzali a nemohli se dočkat, až budou mít miminko. Po měsících čekání byla

¹⁰Dawie a Elisa Motshwenengovi, Bethlehem, Jihoafrická republika.

¹¹Viz Carl B. Cook, „Cleave unto Each Other and to God“, Africa Southeast Area Presidency Message, Lia-hona insert, Aug. 2014, A1–A3.

¹²Osobní korespondence.

¹³Nathan R. a Lexi Baldwinovi, Pleasant View, Utah, Spojené státy americké.

Lexi konečně těhotná. Nadšeně se o tuto zprávu podělili s ostatními. Naneštěstí krátce na to Lexi samovolně potratila. Byli nesmírně zarmoucení.

Po několika měsících čekali Lexi a Nate dítě znovu. Tentokrát těhotenství probíhalo dobře. Krátce před narozením jsem se s Lexi zúčastnila jedné oslavy. Všichni, včetně Lexi, se těšili na to, až se jejich holčička brzy narodí.

Krátce poté jsme se se zármutkem doslechli, že jejich miminko zemřelo. Lexi porodila mrtvou dcerušku v porodnici plné matek a miminek. Byla to zničující zpráva. Společně se starším Cookem jsme se vydali navštívit Natea a Lexi u nich doma. Čekali jsme, že je najdeme ve stavu hrozného zármutku.

Když jsme ale vešli do jejich domu, pocítili jsme pokojného ducha. Nate a Lexi nás srdečně přivítali. Seděli těsně vedle sebe na pohovce a navzájem se drželi, zatímco nám vyprávěli některé podrobnosti týkající se ztráty jejich dcery. Vyprávěli nám o láskyplných milosrdenstvích, kterými jim Pán požehnal, aby jim ulehčil jejich břemeno. Vyjádřili vděčnost za jejich krásné miminko, které pojmenovali Hope [neboli Naděje]. Lexi byla vděčná za možnost Hope odnést a porodit ji.

Víra Natea a Lexi nás povznesla. Tento mladý manželský pár nám přinesl útěchu. Řekla jsem jim, že považuji za zázrak, jak dobře se s touto obtížnou situací vyrovnávají. Oba odpovídali tím, že se podělili o svědectví o povznášející a posilující moci Ježíše Krista a Jeho Usmíření. Jejich břímě bylo těžké, ale On jim pomáhal ho nést. Pán s nimi jednal láskyplně a i Nate a Lexi se jeden k druhému chovali láskyplně. Byli sjednoceni s Bohem i mezi sebou navzájem.

S Pánovou pomocí nás obtížné výzvy mohou sjednotit. Starší D. Todd Christofferson řekl: „Bez Boha. . . [vedou] ponuré zkušenosti. . . ke sklíčenosti, zoufalství, a dokonce až k za-
hořklosti. S Bohem je bolest nahrazena útěchou, zmatek pokojem a zármutek nadějí.“¹⁴

Doufáme, že příběhy těchto manželských párů pomohou posílit vaši víru v manželství. Život je obtížný, ale my všichni se můžeme rozvíjet směrem k věčnému manželství, když budeme uplatňovat zásady evangelia.

Literatura a zdroje

- [1] Učení Presidentů Církve: Brigham Young (Kapitola 18: Kněžství)
- [2] Russell M. Nelson: „Pastýřská služba s mocí a pravomocí Boží“, GK duben 2018
- [3] Jak Pán pomáhá mužům a ženám pracovat v manželství v jednotě? Nauková témata [pro mládež] na rok 2023; 14. května
- [4] Trvalé rozvíjení se směrem k věčnému manželství (zasvěcující shromáždění)
www.churchofjesuschrist.org/study/broadcasts/. . .

Příprava na vysvěcení k Melchisedechovu kněžství. Výukový materiál sestavilo předsednictvo NŠ kůlu pod vedením předsednictva Kůlu Praha v únoru 2024. Funkčnost hypertextových odkazů v delším časovém období není garantována. Sazba v systému L^AT_EX. Font Alegreya.

¹⁴D. Todd Christofferson, „Pevní a stálí ve víře v Krista“, Liahona, listopad 2018, 32.

Udělení jména dítěti a jeho požehnání

K udělení jména dítěti a k jeho požehnání vytvoří nositel Melchisedechova kněžství kruh. Vloží ruce pod miminko nebo zlehka položí ruce na hlavu staršího dítěte. Poté nositel Melchisedechova kněžství, který je mluvčím:

1. Osloví Nebeského Orce jako v modlitbě.
2. Uvede, že požehnání je vykonáváno pravomocí Melchisedechova kněžství.
3. Udělí dítěti jméno.
4. Osloví dítě.
5. Udělí dítěti požehnání podle nabádání Ducha.
6. Zakončí ve jménu Ježíše Krista.

Křest

Kněz v Aronově kněžství nebo nositel Melchisedechova kněžství:

1. Stojí ve vodě spolu s osobou, která má být pokřtěna.
2. Drží osobu levou rukou za pravé zápěstí (kvůli pohodlí a bezpečnosti); křtěná osoba drží nositele kněžství levou rukou za levé zápěstí.
3. Zvedne pravou paži do pravého úhlu.
4. Uvede celé jméno osoby a řekne: „Byv pověřen Ježíšem Kristem, křtím tě ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.“
5. Upozorní osobu, aby si stiskla pravou rukou nos (kvůli pohodlí); pak nositel kněžství položí pravou ruku na horní část zad osoby a celou ji, včetně oblečení, ponoří pod vodu.
6. Pomůže osobě vystoupit z vody.

Konfirmace

Nositelé Melchisedechova kněžství zlehka položí ruce na hlavu osoby. Poté nositel Melchisedechova kněžství, který je mluvčím:

1. Uvede celé jméno osoby.
2. Uvede, že obřad je vykonáván pravomocí Melchisedechova kněžství.
3. Konfirmuje osobu za člena/členku Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.
4. Pronese slova „Přijmi Ducha Svatého“ (*nikoli* „Přijmi dar Ducha Svatého“).
5. Udělí požehnání podle nabádání Ducha.
6. Zakončí ve jménu Ježíše Krista.

Předání kněžství a vysvěcení do úřadu v kněžství

Jeden nebo více oprávněných nositelů kněžství zlehka položí ruce na hlavu osoby. Poté nositel kněžství, který je mluvčím:

1. Osloví osobu celým jménem.
2. Uvede pravomoc, které je držitelem a kterou je obřad vykonáván (AK / MK).
3. Předá Aronovo nebo Melchisedechovo kněžství (nebylo-li předáno dříve).
4. Vysvětlí (*nikoli ustanoví* či *povolá*) osobu do příslušného úřadu v Aronově nebo Melchisedechově kněžství a udělí jí práva, moci a pravomoc daného úřadu.
5. Udělí požehnání podle nabádání Ducha.
6. Zakončí ve jménu Ježíše Krista.

Posvěcení oleje

Nositel Melchisedechova kněžství:

1. Drží otevřenou nádobku s olivovým olejem.
2. Osloví Nebeského Orce jako v modlitbě.
3. Uvede, že jedná pravomocí Melchisedechova kněžství.
4. Posvětlí olej (*nikoli nádobku*) a vyhradí jej pro pomazávání a žehnání nemocných a sužovaných.
5. Zakončí ve jménu Ježíše Krista.

Žehnání nemocným – 1. část: pomazání olejem

Pomazání olejem provádí jeden nositel Melchisedechova kněžství, který:

1. Nanese kapku posvěceného oleje na hlavu osoby.
2. Položí zlehka ruce na hlavu osoby a osloví ji celým jménem.
3. Uvede, že jedná pravomocí Melchisedechova kněžství.
4. Uvede, že osobu pomazává olejem posvěceným pro pomazávání a žehnání nemocných a sužovaných.
5. Zakončí ve jménu Ježíše Krista.

Žehnání nemocným – 2. část: zpečetění pomazání

Dva nebo více nositelů Melchisedechova kněžství zlehka položí ruce na hlavu osoby. Poté ten, kdo pomazání pečeti:

1. Osloví osobu celým jménem.
2. Uvede, že pravomocí Melchisedechova kněžství pečeti toto pomazání.
3. Pronese slova požehnání podle nabádání Ducha.
4. Zakončí ve jménu Ježíše Krista.

Požehnání útěchy a rady, včetně požehnání otrovského

Jeden nebo více nositelů Melchisedechova kněžství zlehka položí ruce na hlavu osoby. Poté nositel Melchisedechova kněžství, který požehnání udělí:

1. Osloví osobu celým jménem.
2. Uvede, že požehnání udělí pravomocí Melchisedechova kněžství.
3. Pronese slova požehnání, útěchy a rady podle nabádání Ducha.
4. Zakončí ve jménu Ježíše Krista.

Ustanovení do povolání ke službě v Církvi

Jeden nebo více oprávněných nositelů Melchisedechova kněžství zlehka položí ruce na hlavu osoby. Poté pověřený církevní vedoucí, který je mluvčím:

1. Osloví osobu celým jménem.
2. Uvede, že jedná pravomocí MK.
3. Ustanoví (*nikoli vysvětlí* či *povolá*) osobu do příslušného povolání.
4. Předá klíče předsednictví (*jen při ustanov. biskupa, pres. křilu / odbočky / kvora*).
5. Pronese slova požehnání podle nabádání Ducha.
6. Zakončí ve jménu Ježíše Krista.